

No cal dir que des del 1580 fins avui les coses han canviat quissap-lo. I a Berga, on fins aquell any va haver-hi l'Ajuntament, ara hi ha el Celler, el bar de la música, el bar musical per excel·lència, tocant als Quatre Cantons.

El lloc, cal dir-ho, és petit. Però també és cert allò que precisament al pot petit hi sol haver la bona confitura. A l'hivern és més acollidor que a l'estiu. Tot per culpa de l'escalfapaxes, el foc, que fa d'aquell raconet un lloc per refugiar-se quan el fred i la neu ataquen la ciutat. Les penes amb vi fan de bon passar. I si, a més a més, tenim en compte allò que «qui canta els seus mals espanta», el Celler és com l'anell al dit de la

situació. Amb el foc, el mam i la bona música, l'hivern de Berga és molt menys cru.

La casa va obrir les seves portes encara no fa deu anys. Els primers de servir-hi copes van ser el Pep Serra i la Leslie, de l'Ametlla de Merola, els mateixos que ara regenten el pub La Patum a Salou, la platja d'Europa, segons diu la veu turística. Després dels de l'Ametlla van passar-hi l'Albert i l'Anna, i segur que la clientela encara recorda l'Arnau, el gos baladrer.

L'etapa present podem dir que va totalment lligada al fet musical. El Jemi (amb jota) és el bateria del grup «Orgue de Gats». Allà sol anar-hi sovint la colla del «Biscuter», els músics que van trobar aquest nom

■ L'HAMACA

QUIRZE
GRIFELL

4.- El Celler de la música

una nit, a la taula de l'esquerra de la llar de foc. Com a dades memorables del local, la memòria em té gravades les sessions de jazz amb el Pòlit Miró i Xavi Escobet. I no puc oblidar tampoc les peces del Ramon Sisquella, fent de John Mayal, ni les seves llarguíssimes improvisacions al piano que abans hi havia i ara ja no hi és.

6 - agost - 57